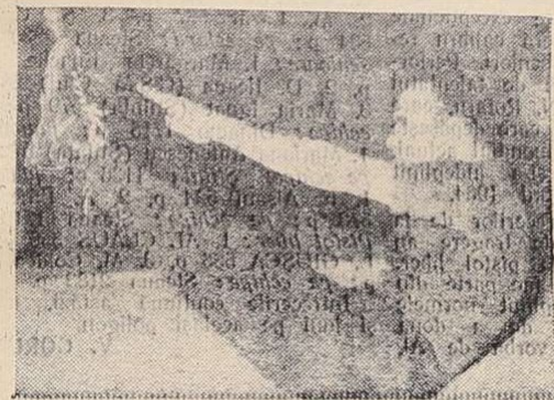
De la C. U. T. — la J. O.!

Acum doi ani, într-o seară de decembrie, cunoscutul boxer Mircea Dobrescu a apărut pentru ultima oară în „careul magic", la Floreasca. A urcat treptele ringului dar nu pentru a înfrunta un nou adversar, ci pentru a-și lua rămas bun de la devenise un „nume" în boxul european. După ce, în 1955, a cucerit medalia de argint la campionatele Europei, Mircea a plecat un an mai tîrziu spre orașul celei de a XVI-e Olimpiade, Melbourne. DE LA C.U.T. LA J.O. ! Drum lung, pe care sportivul

Conștiinciozitate...

sportul care-l purtase — mai bine de zece ani — din victorie în victorie. Mircea a predat în seara aceea mănușile urmașului său în categorie, Constantin Ciucă. Privindu-l, simțindu-i emoția care-l cuprinsese, ne-am amintit de piscurile sportive pe care Mircea a început să le escaladeze încă din 1948.

„Micul Hercule" (porecla i-a fost atribuită de ziariștii străini) este unul dintre cele mai autentice produse ale sportului nostru de mase. S-a afirmat ca un talent pugilist cu prilejul primei competiții de amploare din țara noastră, Cupa Unității Tineretului. Specialiștii au întrezărit atunci în Dobrescu un veritabil talent. Anii următori aveau să confirme previziunile. În 1952 Mircea s-a calificat în finala campionatului republican, furnizînd cea mai mare surpriză. S-a... mulțumit, atunci, cu locul secund, dar această performanță nu vestea oare marile izbînzi de mai tîrziu?

Și iată că victoriile de răsunet nu s-au lăsat așteptate. La festivalurile tineretului de la Budapesta, Varșovia și Moscova, „mașina de pumni" a lui Mircea a funcționat ireproșabil, aducîndu-i medaliile de aur. Dobrescu brăilean l-a străbătut în opt ani și pe care l-a „punctat" cu sute de victorii.

O discuție pe această temă cu actualul antrenor al clubului Voința, Mircea Dobrescu, este cît se poate de plăcută. Mai cu seamă că Mircea, prin verva-i cunoscută, se pricepe să rețină atenția.

— *Cîntăream 45 de kilograme cînd m-am prezentat la comisia de organizare a C.U.T. Aproape că nici n-am fost luat în seamă. Dar n-am... abandonat. După cîteva meciuri oficiale au zis că... promit. Cînd am cîștigat finala categoriei muscă, dorința de a persevera a pus și mai puternic stăpînire pe mine. Și astfel, an de an am luptat ca să devin campion. În 1953 am avut „ghinionul" să încrucișez mănușile cu fratele meu, Costică. Sau, mai bine zis, el a avut „ghinion", pentru că nu l-am cruțat. Vorba proverbului: „Frate, frate, dar..." Am cîștigat atunci primul meu titlu de campion al țării. În anii următori (1955, 1957, 1959, 1960, 1961) am ocupat din nou locul I în ierarhia „muștelor" noastre. Dorința mea era însă să-mi încerc puterile și într-o competiție de mare amploare. Am luptat din răsputeri ca să aduc patriei un titlu olimpic. La Melbourne am fost foarte aproape de acest vis. Dar dorința mea n-a coincis cu „vederile" arbitrilor în finala pe care am susținut-o cu Spinks, deși cîștigasem detașat. Desigur, timpul mi-a vindecat supărarea...*

Deși neaureolat cu un titlu olimpic (pe care l-ar fi meritat cu prisosință), Mircea Dobrescu rămîne unul dintre cei mai buni boxeri ai țării noastre, o pildă pentru tinerii care fac ucenicia în competițiile de mase și care bat acum la porțile consacrării.

R. CALARAȘANU

MAGAZIN Sportiv

Pe primul loc în Europa

Uniunea europeană de tenis de masă a dat recent publicității următoarele clasamente la echipe și individual: **Femei, echipe: categoria I:** 1. R.P. ROMÎNA, 2. R.P. Ungară, 3. R.F Germană, 4. Anglia, 5. U.R.S.S., 6. R.S. Cehoslovacă, 7. R.D. Germană, 8. R.P. Polonă; **categoria a II-a:** 9. Suedia, 10. R.P. Bulgaria, 11. Olanda, 12. R.S.F. Iugoslavia, 13. Austria, 14. Franța, 15. Danemarca, 16. Belgia; **categoria a III-a:** în ordine alfabetică: Elveția, Grecia, Italia, Norvegia, Scoția, Spania, Țara Galilor; **categoria a IV-a:** toate celelalte țări. **Individual:** 1. MARIA ALEXANDRU, 2. ELLA CONSTANTINESCU, 3. Földy (R.P.U.), 4. Shannon (Anglia), 5. Simon (R.F.G.), 6. Rowe (Anglia), 7. Bucholz (R.F.G.), 8. Herits (R.P.U.), 9. Rudnova (U.R.S.S.), Luzova (R.S.C.)

Bărbați, echipe: categoria I: 1. Suedia, 2. R.S.F. Iugoslavia, 3. R.F. Germană, 4. R.P. Ungară, 5. R.P. ROMÎNA, 6. R.S. Cehoslovacă, 7. U.R.S.S., 8. Anglia; **categoria a II-a:** 9. R.D. Germană, 10. R.P. Polonă, 11. Austria, 12—13. Franța și Olanda, 14. R.P. Bulgaria, 15. Danemarca, 16. Portugalia; **categoria a III-a:** în ordine alfabetică: Belgia, Elveția, Finlanda, Luxemburg, Norvegia, Scoția, Spania, Țara Galilor; **categoria a IV:** toate celelalte țări. **Individual:** 1. Alser (Suedia), 2. DORIN GIURGIUCĂ, 3. Schöller (R.F.G.), 4. Markovic II (R.S.F.I.), 5. Johansson (Suedia), 6. Korpa (R.S.F.I.), 7. Berczik (R.P.U.), 8. Stanek (R.S.C.), 9. Fahazi (R.P.U.), 10. Arndt (R.F.G.).

După cum se poate vedea din configurația clasamentelor, jucătoarele noastre dețin cu autoritate supremația în ierarhia feminină continentală, iar Dorin Giurgiucă, neclasat un timp, a urcat vertiginos pînă pe locul al doilea, avînd posibilitatea de a cuceri și vîrful piramidei masculine europene. De asemenea, este de reținut și ascensiunea reprezentativei masculine a R.P. Romîne de la locul 8 (clasificarea categorioară) la locul 5.

Față de clasamentele din 1962 — după cum se știe ele se alcătuiesc din doi în doi ani, în preajma campionatelor europene — au înregistrat unele salturi echipele

MARIA ALEXANDRU

masculine și feminine ale U.R.S.S. (2 locuri) și respectiv 1 loc, R.F.G. (4-2), R.S.F.I.-băieți (1), Suedia-băieți (1). În schimb au pierdut cîteva locuri formațiile (băieți și fete) R.P.U. (3—1), R.S.C. (2—3) și Angliei-bărbați (3). La individual, fostul campion al Europei, Zoltan Berczik a ajuns al... șaptelea, în timp ce Markovic II este constant: al patrulea în 1962 și 1964, iar Schöller a avansat de pe locul 9 pe 3. Nume noi apărute: Johansson, Korpa la băieți și Rudnova și Luzova la fete. Aici, Maria Alexandru cîștigînd un loc, se află în frunte, talonată de coechipiera ei Ella Constantinescu, în vreme ce Eva Földy și Agnes Simon au coborît cîte două trepte.

Desigur, clasamentele și comentariile de față sînt valabile pînă la sfîrșitul lunii noiembrie. „Europenele" de la Malmö vor aduce probabil unele modificări în stabilirea ierarhiei viitoare a celor mai bune „palete" de pe continent. Să sperăm însă că schimbările — dacă vor surveni — vor privi pe reprezentanții noștri numai în linie... ascendentă.

CT. C.

3:32,0 la 1500 metri?

Un specialist vest-german în ale atletismului, dr. Ernst Jokl, și-a exprimat convingerea că la Jocurile Olimpice de la Tokio, la multe probe se vor realiza noi recorduri mondiale.

Reproducem cîteva din „previziunile" lui Jokl:

1 500 m: 3:32,0 (actualul record 3:35,6);

5 000 m: 13:23,4 (a.r. 13:35,0);

10 000 m: 28:10,8 (a.r. 28:15,6);

3 000 obstacole: 8:23,8 (a.r. 8:29,6);

suliță: 89,72 m (a. r. 87,12).

Referindu-se la aceste pronosticuri, Valeri Brumel socotește că dr. Jokl a muiat tocul prea mult în cerneală și a scris... „gros". El crede, dimpotrivă, că atleții din cauza emoției și a încordării nu vor realiza performanțe la posibilitățile lor maxime. La săritura în înălțime, de pildă, un rezultat de 2,20 m va fi suficient pentru ca atletul care o va realiza să cucerească medalia de aur.

DIN ISTORIA FOTBALULUI

● Cele dintîi cluburi de **fotbal au fost constituite în** Anglia, în orașul Sheffield, în anul 1857.

● În 1871 a avut loc primul meci inter-orașe: Sheffield—Londra. Cu această ocazie s-a modificat regulamentul de joc, în sensul că portarul „are voie să întrebuințeze și mîinile", iar poarta nu mai are înălțimea de 7,32 m ci „numai" de... 5,50 m, bara transversală fiind confecționată din sfoară. Abia peste patru ani în locul sforii apare bîrna de lemn la înălțimea de 2,44 metri — cea de astăzi.

Cel mai scurt meci de box

Care a fost cel mai scurt meci din istoria boxului? Dificil de precizat! Într-adevăr, mai multe „întîlniri-fulger" revendică acest record. El pare să revină totuși meciului Ruby Levine — Alexander Foreman, desfășurat în 1928 la New York, în care Levin l-a făcut k.o. pe adversarul său în... 2 secunde. Mai înainte, în 1902, danezul Battling Nelson n-a avut nevoie decît de 3 secunde pentru a-l „lichida" pe William Rosser.

În țara noastră, recordul de... viteză aparține încă actualului antrenor emerit, Constantin Nour, care, — la 12 februarie 1927 — l-a învins prin k.o. pe bulgarul Boris Alexieff în numai 17 secunde!

ÎN JURUL PISTEI

Meteorologul Valeriu Jurcă a îmbunătățit din nou recordul republican la 400 m garduri.

Îți doresc în vara asta
Prevederi mulțumitoare.
Termometrul să se... urce
Și recordul să... coboare!

Atletele Viorica Viscopoleanu și Gabriela Rădulescu obțin rezultate excelente în săritura în lungime.

După-asemeni rezultate
Cam atîta am de spus:
Vreau la Tokio — și se poate —
Să săriți pe... podium sus!

Juniorul Petre Ciobanu a îmbunătățit de două ori în 10 zile recordul la 100 m plat vechi de mai mulți ani.

Mi-au zis „veteranii"
Nu-i rău băietanul
N-aduseră anii
Ce-a adus... Ciobanu!

Gheorghe Costache a doborît din nou recordul mondial la aruncarea ciocanului de juniori.

Cu ciocanul știu, firește,
Un lucru se... pironește.
Doar recordul dumitale
Cum îl bați... o ia la vale!

La Subotica aruncătorul de greutate Luchian a avut o comportare remarcabilă.

El pare predestinat
Spre a fi... televizat.
La Subotica-i știut
Că a fost bine... văzut!

I. CHIVU

VIS... OLIMPIC!

Cu gîndul la... mingea venită de la Tokio

Dintr-un Olimp, azi japonez,
O minge-a poposit în țară...
(Ca să mă-ndemne să visez
Sub cerul instelat de vară...)

...Da! Iată-mă pe-un stadion
Din Țara Soarelui-Răsare,
Pierdut ca firul de gazon,
Printre mulțimi nerăbdătoare!

...„Băieții" mei apar acum...
Îi văd, iar ei... mă văd pe mine!
Și dintr-o dată, nu știu cum
Strig: „Sînt aicea, Constantine!"

A început! E meciu-n toi...
„Spre poartă... hai băieți... viteză!...
Gol!.. 1—0 pentru noi!"
...Și-am sărutat o...japoneză!

Alături însă, eu zăresc
O blondă, plină de-ntristare...
Și peste-o clipă, ah, primesc
...Sărutul ei de... egalare!

Dar pîn-la urmă am văzut
Cum steagul ni se-nalță nouă...
„Veniți, băieți, să vă sărut!"
(Și-am sărutat pe... amîndouă!)

. . . .

Dintr-un Olimp, azi japonez,
O minge-a poposit în țară...
Și-aș vrea ca tot ce azi visez
Să nu-ntîlnească nici o... bară!

SIG. HOROVEANU

Cel mai tînăr arbitru

Englezoaica Bernadett Mc Grorty are doar 10 ani și este arbitru de tenis de masă, cu diplomă. Cele două examene la care a fost supusă le-a trecut cu „foarte bine"! Recent ea și-a și făcut debutul în arbitraj, cu prilejul finalelor regionale de juniori. Și, se pare, că a făcut față cu succes misiunii ce i s-a încredințat.

Norocul ei este că la tenis de masă nu există ofsaid. Altfel...

E proaspăt, maică?
desen de N. CLAUDIU

POȘTA magazin

I. ȘTEFAN, COM. MARCULEȘTI. — Aveți cuvîntul: „Fotbaliștilor de la Acumulatorul care au pierdut ambele meciuri cu Granitul, susținute în cadrul finalei pe Capitală a Spartachiadei republicane:

Au crezut c-o să-i învingă
Însă nu au fost în stare.
Au putut să se convingă
Cît e Granitul de... tare!

Nouă — ...și celor de la Granitul, desigur — epigrama ne-a plăcut. Dar ce vă faceți, dacă o să aveți vreodată nevoie de un ...acumulator?

I. DALIDIS, BUCUREȘTI. — Fostul campion mondial la categoria semigrea, Archie Moore, a abandonat boxul. Era și timpul! Are 50 de ani.

IOAN RUSU, CLUJ. — 1. La Olimpiada de la Roma, din 1960, țara noastră a realizat 78 de puncte, clasîndu-se astfel pe locul al 10-lea și întrecînd, printre alte țări, Cehoslovacia, Suedia, Franța, Iugoslavia, Finlanda, Brazilia, Bulgaria, Belgia etc. 2. Primul sportiv romîn care a cucerit o medalie olimpică de aur a fost Iosif Sîrbu, la Jocurile Olimpice din 1952, de la Helsinki.

C. R., FILIAȘI — De la înființarea campionatului divizionar (categoria A), fapt petrecut în 1933, recordul în ceea ce privește cîștigarea titlului de campioană a țării la fotbal, mai mulți ani consecutiv, este deținut de Steaua și de Dinamo București care au cîștigat de trei ori consecutiv campionatul de fotbal. De două ori consecutiv au fost campioane U.T.A. și Petrolul Ploiești.

IOAN DOSA, BISTRIȚA. Nu se acordă titlul de maestru al sportului la pescuit sportiv. Practicanții acestui sport își măsoară însă și ei forțele — și mai ales... răbdarea — în cadrul unor competiții oficiale care culminează cu campionatul mondial de pescuit sportiv. O nouă ediție a acestui campionat se desfășoară chiar anul acesta, în Italia, pe rîul Po. Și care sport îți oferă satisfacții atît de ...rapide ca pescuitul sportiv? Este puțin lucru să pleci de la competiție cu un crap de 5 kg?

GHEORGHE PATRU, TÎRGOVIȘTE. — „Problema" pe care o ridicați n-are nici o legătură cu „Poșta Magazin". Dacă sînteți... ambițios, vă puteți adresa unui jurisconsult. Dacă nu — e și mai bine!

ION POȘTAȘU
desene de N. CLAUDIU